

Булка коси.

Булка коси трѣва дѣтелина,
Въ люлка плаче момчана ѝ рожба,
Булка коси и тихо припѣва:
— Нани, нанкай, мили ми соколе,
Нанкай, Ненчо, скоро да порастешъ,
Да порастешъ майка да отмѣнишъ,
Че коса е змия усойница —
Съска, звѣнти изъ трѣвата вий се —
Три откоси рѣже. . . Уморихъ се! . .
Първий откосъ е за старий тейко,
Втория е за милий ми братецъ,
А третия — за твой мили татко! . .
Тѣ и трима ей три годинъ врѣме
Пушки въртятъ — коси забравиха. . .
Съ пушки бранятъ насъ и татковина! . . .

Ал. Спасовъ.

